ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 28ης Απριλίου 1994 *

Στην υπόθεση Τ-38/92,

All Weather Sports Benelux BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Zoetermeer (Κάτω Χώρες), εκπροσωπουμένη από τον Paul Glazener, δικηγόρο Ρόττερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Berend-Jan Drijber, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 92/261/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1992, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32. 290 — Newitt κατά Dunlop Slazenger International

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κ. λπ., ΕΕ L 131, σ. 32), καθόσον καταλογίζει στην προσφεύγουσα παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ και της επιβάλλει πρόστιμο,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, C. P. Briët, A. Καλογερόπουλο, D. P. M. Barrington και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 15ης Δεκεμβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Η προσφεύγουσα All Weather Sports Benelux BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Zoetermeer (Κάτω Χώρες), συστάθηκε στις 17 Απριλίου 1989. Ειδικεύεται στην εμπορία αθλητικών ειδών.

2 Κατά την ίδια ημερομηνία της 17ης Απριλίου 1989, η προσφεύγουσα συνήψε συμφωνία, ισχύουσα αναδρομικώς από 1ης Ιανουαρίου 1989, με την οποία ανέλαβε τις δραστηριότητες εισαγωγής και χονδρικού εμπορίου αθλητικών ειδών, καθώς και το σχετικό με τις δραστηριότητες αυτές ενεργητικό της εταιρίας All Weather Sports BV (στο εξής: AWS), εταιρίας ολλανδικού δικαίου, με έδρα επίσης το Zoetermeer και ανήκουσας στον όμιλο Bührmann-Tetterode Nederland BV (στο εξής: Bührmann-Tetterode), εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Άμστερνταμ. Το κατά τον τρόπο αυτό αποκτηθέν ενεργητικό περιελάμβανε μεταξύ άλλων μια συμφωνία περί αποκλειστικής διανομής, που κάλυπτε αρχικά τις Κάτω Χώρες και επεκτάθηκε αργότερα σε όλο το έδαφος της Benelux, των προϊόντων μάρκας Dunlop, της εταιρίας βρετανικού δικαίου Dunlop-Slazenger International Ltd (στο εξής: DSIL). Η ισχύς της εν λόγω συμφωνίας διανομής, η οποία καταγγέλθηκε από την DSIL στις 18 Σεπτεμβρίου 1988, έληξε στις 30 Απριλίου 1989. Το αποκτηθέν ενεργητικό περιελάμβανε επίσης τα συναφή δικαιώματα με τη διανομή των αθλητικών ειδών μάρκας που ανήκε στην All Weather Sports International BV (στο εξής: AWS International), εταιρία ολλανδικού δικαίου ασκούσα εμπορικές δραστηριότητες στον τομέα των αθλητικών ειδών, συνεργαζομένη στενά με την AWS, με έδρα όπως και αυτή το Zoetermeer και ανήκουσα επίσης στον όμιλο Bührmann-Tetterode.

3 Μετά την εν λόγω ανάληψη ενεργητικού της 17ης Απριλίου 1989, οι εταιρίες AWS και AWS International έπαυσαν τις εμπορικές δραστηριότητές τους και, αφού μετέφεραν την έδρα τους στο Άμστερνταμ και μετέβαλαν την επωνυμία τους, αντιστοίχως, σε «BT Sports BV» και «BT Sports International BV», εξακολούθησαν να υφίστανται, για φορολογικούς λόγους, αν και δεν ασκούσαν πλέον εμπορική δραστηριότητα.

4 Στις 29 Μαΐου 1990, η Επιτροπή, αφού διεξήγαγε ελέγχους εντός των γραφείων των αποκλειστικών διανομέων της DSIL στις Κάτω Χώρες, εκ των οποίων τον ένα στις 3 Νοεμβρίου 1988 εντός των γραφείων της AWS, απηύθυνε στην εταιρία αυτή, υπό την παλαιά επωνυμία της «All Weather Sports BV» και στην παλαιά έδρα της, το Zoetermeer, ανακοίνωση των αιτιάσεων σχετικά με παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. Η εν λόγω ανακοίνωση των αιτιάσεων πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας παραβάσεως που κίνησε η Επιτροπή, κατόπιν καταγγελίας της Newitt & Co Ltd, εταιρίας βρετανικού δικαίου, ασκούσας χονδρικό και λιανικό εμπόριο αθλητικών ειδών και πελάτισσας της DSIL, στρεφομένης κατ' αυτής, λόγω εμποδίων στις εξαγωγές των προϊόντων της από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τα άλλα κράτη μέλη. Οι ανακοινωθείσες στην AWS αιτιάσεις αφορούσαν ορισμένες εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ αυτής και της DSIL, που αποσκοπούν στην κατάργηση των

παραλλήλων εξαγωγών ειδών της DSIL προς τα κράτη της Benelux, προκειμένου να διασφαλιστεί στους αποκλειστικούς διανομείς, μεταξύ των οποίων η AWS, απόλυτη εδαφική προστασία.

5 Στην εν λόγω ανακοίνωση των αιτιάσεων δόθηκε απάντηση με υπόμνημα που κατατέθηκε στις 31 Ιουλίου 1990, επ' ονόματι της προσφεύγουσας καθώς και στο όνομα των εταιριών BT Sports (πρώην AWS), BT Sports International (πρώην AWS International) και AWS Nederland BV, θυγατρικής εταιρίας της προσφεύγουσας στις Κάτω Χώρες.

6 Κατά την ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1990 ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα και οι τρεις προαναφερθείσες εταιρίες αμύνθηκαν από κοινού.

7 Τόσο με την έγγραφη απάντησή τους στις αιτιάσεις όσο και κατά την ακρόαση της 5ης Οκτωβρίου 1990, οι τέσσερις εταιρίες εξήγησαν ότι, λόγω της κατονομασίας της εταιρίας στην οποία είχε κοινοποιηθεί η ανακοίνωση των αιτιάσεων, δηλαδή της AWS, η ταυτότητα της εταιρίας στην οποία απευθυνόταν η Επιτροπή δεν φαινόταν σαφώς και ότι, για τον λόγο αυτό, οι απαντήσεις τους και οι παρατηρήσεις τους στις αιτιάσεις «έγιναν επ' ονόματι όλων των εταιριών υπό τον όρον ότι αυτές πρέπει να θεωρούνται ή θα θεωρηθούν ως αποδέκτες της ανακοινώσεως των αιτιάσεων» (γραπτές παρατηρήσεις της 31ης Ιουλίου 1990, σημείο 2. 1. 3).

8 Όσον αφορά τον προσδιορισμό της επιχειρήσεως που είναι ο αποδέκτης της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και, συνεπώς, το ζήτημα σε ποια επιχείρηση έπρεπε να καταλογιστεί η φερομένη παράβαση, εκάστη των ενδιαφερομένων εταιριών υποστήριξε, ενώπιον της Επιτροπής, ότι η παράβαση δεν μπορούσε να καταλογιστεί σ' αυτήν και ότι, λόγω της εξαφανίσεως της επιχειρήσεως την οποία διαχειριζόταν, την εποχή των πραγματικών περιστατικών που συνιστούν τη φερομένη παράβαση, η AWS, η διαδικασία παραβάσεως θα καθίστατο άνευ αντικειμένου.

9 Αναφέρθηκε στην Επιτροπή συναφώς ότι η διεύθυνση, στο Zoetermeer, στην οποία κοινοποιήθηκε η ανακοίνωση των αιτιάσεων, δεν ήταν πλέον η διεύθυνση της AWS, αλλά αυτή της προσφεύγουσας και της θυγατρικής της στις Κάτω Χώρες εταιρίας AWS Nederland BV, ότι η AWS είχε επί του παρόντος την έδρα της στο Άμστερνταμ, υπό τη νέα επωνυμία BT Sports, ότι δεν ασκούσε πλέον εμπορική δραστηριότητα από τότε που εκχώρησε το ενεργητικό της, στις 17 Απριλίου 1989, και ότι, συνεπώς, είχε παύσει να υφίσταται ως επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 85 της Συνθήκης, όπως ακριβώς και η BT Sports International (πρώην AWS International). Επιπλέον, αναφέρθηκε ότι η BT Sports και η BT Sports International εξακολουθούσαν να υφίστανται ως νομικά πρόσωπα μόνο για φορολογικούς λόγους, ότι ο όμιλος Bührmann-Tetterode, του οποίου θυγατρικές εταιρίες ήταν η AWS και η AWS International, δεν μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνος της παραβάσεως λόγω του ότι η AWS, όταν ασκούσε τις δραστηριότητές της, διέθετε ευρεία αυτονομία στο πλαίσιο της εμπορικής της διαχειρίσεως.

10 Η προσφεύγουσα εταιρία, ειδικότερα, ισχυρίστηκε κατ' ουσίαν ενώπιον της Επιτροπής ότι μόνη η εκ μέρους της ανάληψη του ενεργητικού των παλαιών εταιριών AWS και AWS International, η οποία εξάλλου αφορούσε στοιχεία που δεν ήταν αναγκαία για την άσκηση των δικών της εμπορικών δραστηριοτήτων, δεν αρκούσε για να εξομοιωθεί προς τις εν λόγω δύο εταιρίες. Υποστήριξε συναφώς ότι αποτελούσε εντελώς νέα εταιρία, η οποία δεν ασκούσε τις δραστηριότητες που άλλοτε ασκούσε η AWS στον εν λόγω οικονομικό τομέα, ότι τα πρόσωπα που εργάζονταν στην εν λόγω εταιρία κατά την ημερομηνία επελεύσεως των πραγματικών περιστατικών δεν εργάζονταν πλέον στην επιχείρηση και ότι, εν πάση περιπτώσει, οι φερόμενες παραβάσεις είχαν παύσει μετά την ανάληψη του ενεργητικού της 17ης Απριλίου 1989, εφόσον η συμφωνία αποκλειστικής διανομής που συνέδεε την AWS με την DSIL είχε λυθεί κατά την ημερομηνία αυτή και είχε, πράγματι, λήξει η ισχύς της στις 30 Απριλίου 1989. Τέλος, η προσφεύγουσα τόνισε, απευθυνομένη στην Επιτροπή, ότι η συμφωνία της 17ης Απριλίου 1989 προέβλεπε τη μεταβίβαση στην προσφεύγουσα των συμβάσεων που είχαν συναφθεί μεταξύ της AWS και της DSIL μόνο προκειμένου να διασφαλιστεί, κατά τη διάρκεια της προθεσμίας που υπολειπόταν έως τη λήξη της ισχύος τους, η οποία είχε σχεδόν εξ ολοκλήρου παρέλθει κατά το χρονικό σημείο της συνάψεως της συμφωνίας περί αναλήψεως του ενεργητικού, η ικανοποίηση των παραγγελιών που βρίσκονταν στο στάδιο εκτελέσεως.

11 Κληθείσα από την προσφεύγουσα και τις άλλες εμπλεκόμενες στη διαδικασία διαπιστώσεως της παραβάσεως εταιρίες να διευκρινίσει ποια επιχείρηση έπρεπε στην πραγματικότητα να είναι αποδέκτης της ανακοινώσεως των αιτιά-

σεων, η Επιτροπή, κατά την ακρόαση της 5ης Οκτωβρίου 1990 κατά τη διάρκεια της οποίας το ερώτημα αυτό τέθηκε εκ νέου, ανέβαλε την εξέτασή του για μεταγενέστερο στάδιο.

12 Στις 21 Δεκεμβρίου 1990, η προσφεύγουσα, με έγγραφο του διοικητικού συμβουλίου της απευθυνόμενο στην Επιτροπή, επέστησε εκ νέου την προσοχή αυτής στο ζήτημα του καταλογισμού της παραβάσεως που προσάπτεται στην AWS. Το έγγραφο αυτό καλούσε τις υπηρεσίες της Επιτροπής να αποφανθούν επί του σημείου αυτού πριν από την ενδεχομένη λήψη αποφάσεως περί τερματισμού της διαδικασίας διαπιστώσεως της παραβάσεως.

13 Με έγγραφο της 7ης Αυγούστου 1991, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με τον κύκλο εργασιών της AWS το 1988 και τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε η ίδια αυτή εταιρία όσον αφορά τα είδη Dunlop. Στις 18 Μαρτίου 1992 εξέδωσε την απόφαση 92/261/ΕΟΚ, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32. 290 — Newitt κατά Dunlop Slazenger International κ. λπ., ΕΕ L 131, σ. 32). Στο σημείο 3 του σκεπτικού, η απόφαση αυτή διευκρινίζει ότι, το «1989, η AWS πωλήθηκε από τη διεύθυνσή της στον όμιλο Bührmann-Tetterode Nederland BV που την έλεγχε και έλαβε την επωνυμία All Weather Sports Benelux BV». Η απόφαση αυτή έχει το ακόλουθο διατακτικό:

«Άρθρο 1

Η Dunlop Slazenger International Ltd παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, εφαρμόζοντας στις εμπορικές της σχέσεις με τους πελάτες της γενική απαγόρευση εξαγωγών των προϊόντων με στόχο να προστατεύσει το δίκτυο αποκλειστικής της διανομής και λαμβάνοντας για ορισμένα από τα προϊόντα αυτά (μπάλες του τένις, μπάλες του σκουός, ρακέτες του τένις, είδη γκόλφ) ποικίλα μέτρα — άρνηση παραδόσεων, αποτρεπτικά μέτρα σε θέματα τιμών, σήμανση και παρακολούθηση των εξαγομένων προϊόντων, μαζική αγορά εξαγομένων προϊόντων, χρήση που προκαλεί διακρίσεις επισήμων ενδείξεων — για να τηρηθεί η εν λόγω απαγόρευση.

Η All Weather Sports International BV παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, γιατί προκάλεσε και συνεργάστηκε στην εφαρμογή των μέτρων αυτών στις Κάτω Χώρες, όσον αφορά τα προϊόντα Dunlop.

(...)

Άρθρο 2

Επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 5 εκατομμυρίων ECU στην Dunlop Slazenger International Ltd και πρόστιμο ύψους 150 000 ECU στην All Weather Sports Benelux BV (που ανέλαβε το ενεργητικό της All Weather Sports BV) για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1.»

14 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής την παρούσα προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Μαΐου 1992.

15 Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 13 Νοεμβρίου 1992, λόγω της εκπρόθεσμης καταθέσεως του υπομνήματος απαντήσεως. Κατόπιν της από 18 Νοεμβρίου 1992 αιτήσεως της προσφεύγουσας και με τη συναίνεση της Επιτροπής, που δόθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1992, η έγγραφη διαδικασία άρχισε εκ νέου με Διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Δεκεμβρίου 1992 και περατώθηκε στις 8 Μαρτίου 1993. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις και την προσφεύγουσα να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Κατά την προφορική διαδικασία της 15ης Δεκεμβρίου 1993, άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει έναντι αυτής το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Μαρτίου 1992 (IV/32. 290 — Newitt κατά Dunlop Slazenger International κ. λπ.).

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

17 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.

~~να~~ καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

18 Με το δικόγραφό της, η προσφεύγουσα δηλώνει ότι αμφισβητεί μόνο το νομότυπο της εξελίξεως της ενώπιον της Επιτροπής διοικητικής διαδικασίας και της διαδικασίας εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, καθόσον της καταλογίζεται με αυτήν η φερομένη παράβαση και της επιβάλλεται πρόστιμο, καθώς και τα εφαρμοσθέντα από την Επιτροπή κριτήρια για τον καθορισμό του ποσού του εν λόγω προστίμου.

19 Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται, πρώτον, ένα λόγο στηριζόμενο στην παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37). Ισχυρίζεται ότι, επιβάλλοντάς της πρόστιμο χωρίς να της έχει απευθυνθεί απευθείας ανακοίνωση των αιτιάσεων, ενώ η συνταχθείσα στο πλαίσιο της επίδικης διαδικασίας ανακοίνωση των αιτιάσεων κοινοποιήθηκε αφού αυτή είχε αναλάβει το ενεργητικό της AWS, και χωρίς να της έχει παράσχει, τουλάχιστον, τη δυνατότητα να ακουστεί ως προς το ζήτημα του καταλογισμού της παραβάσεως που προσάπτεται στην AWS, η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις τύπους. Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, καθόσον η Επιτροπή της καταλόγισε την ευθύνη της φερομένης παραβάσεως και της επέβαλε πρόστιμο στηριζομένη σε απροσφόρους λόγους ή, τουλάχιστον, χωρίς να έχει αιτιολογήσει ορθώς, ως προς αυτήν, την προσβαλλομένη απόφαση. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, καθόσον εφάρμοσε ανακριβή κριτήρια για να καθορίσει το ποσό του προστίμου που της επέβαλε.

20 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι πρέπει να εξεταστεί, κατ' αρχάς, ο λόγος με τον οποίο η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι είναι επαρκής, ως προς αυτήν, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως καθώς και το νομότυπο της διαδικασίας εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως.

Σχετικά με τον λόγο που στηρίζεται στην ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως

Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών και κυρίων επιχειρημάτων των διαδίκων

21 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, πρώτον, ότι, όταν μία απόφαση επιβάλλει πρόστιμο σε επιχείρηση λόγω της συμπεριφοράς άλλης επιχειρήσεως, η αιτιολογία της πρέπει να αποδεικνύει σαφώς στη διωκομένη επιχείρηση τους λόγους για τους οποίους αυτή οφείλει να φέρει την ευθύνη παραβάσεως την οποία δεν διέπραξε. Υποστηρίζει ότι, αντίθετα προς την πρακτική της Επιτροπής, η οποία, στο πλαίσιο παρόμοιων αποφάσεων, παρείχε πάντα εμπεριστατωμένη

αιτιολογία, η προσβαλλομένη απόφαση στερείται επαρκούς αιτιολογίας ως προς αυτήν.

22 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η απλή μνεία του γεγονότος της αναλήψεως εκ μέρους της του ενεργητικού της AWS δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία της αποφάσεως η οποία να καθιστά δυνατό τον καταλογισμό σ' αυτήν της παραβάσεως, εφόσον αυτή η ανάληψη δεν σημαίνει ότι η προσφεύγουσα μπορεί αυτομάτως να εξομοιωθεί προς την AWS, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης. Εξάλλου, υπογραμμίζει ότι ο λόγος που δικαιολογεί, κατά την Επιτροπή, την απόφαση να της καταλογιστεί η παράβαση εκτίθεται μόνο στο διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως και όχι στο σκεπτικό, το οποίο περιέχει μόνο μία φράση που αναφέρεται σ' αυτήν, η οποία συνίσταται σε μία απλή πραγματική διαπίστωση που είναι, επιπλέον, ανακριβής στο μέτρο που η Επιτροπή εξηγεί ότι η AWS πωλήθηκε εκ μέρους της διευθύνσεώς της, ενώ στην πραγματικότητα μόνο το ενεργητικό της εταιρίας αυτής είχε πωληθεί, το ανέλαβε δε, εξάλλου, η ίδια η προσφεύγουσα, της οποίας απλώς τα εταιρικά μερίδια κατείχε η διεύθυνση της AWS κατά την εποχή εκείνη.

23 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ταυτότητα της επιχειρήσεως που διέπραξε την παράβαση, για την οποία παράβαση επιβλήθηκε σ' αυτήν πρόστιμο, δεν προκύπτει σαφώς από την προσβαλλομένη απόφαση. Παρατηρεί συναφώς ότι, στο άρθρο 1 του διατακτικού της αποφάσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η AWS International ευθύνεται για την παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, αν και η εταιρία αυτή δεν αναφέρεται πουθενά αλλού στην απόφαση, και ότι, εν συνεχεία, με το άρθρο 2 του διατακτικού, η Επιτροπή της επιβάλλει πρόστιμο για τον λόγο ότι ανέλαβε το ενεργητικό της AWS. Κατά την προσφεύγουσα, αν η AWS International είναι αυτή που η Επιτροπή θεωρεί ως δράστη της παραβάσεως, η προσβαλλομένη απόφαση στερείται παντελούς αιτιολογίας, τόσον όσον αφορά την AWS International όσον και την ίδια, καθόσον με τον τρόπο αυτό θεωρείται υπεύθυνη ενεργειών που δεν διευκρινίζονται στην προσβαλλομένη απόφαση, βάσει του γεγονότος και μόνον ότι αυτή ανέλαβε το ενεργητικό της AWS. Αντιθέτως, αν η Επιτροπή θεωρεί την τελευταία αυτή εταιρία υπεύθυνη για την παράβαση, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκής ως

προς αυτήν, εφόσον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η ανάληψη και μόνο του ενεργητικού της AWS μπορεί να αιτιολογήσει την εξομοίωση της προσφεύγουσας προς την εταιρία αυτή, από οικονομική και νομική άποψη, η Επιτροπή οπωσδήποτε δεν διευκρίνισε ότι για τον λόγο αυτό της επέβαλε πρόστιμο.

24 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εφόσον οι αποδέκτες των αποφάσεων σχετικά με τις παραβάσεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης είναι οι οικονομικές οντότητες τις οποίες συνιστούν οι επιχειρήσεις και όχι οι εταιρίες, ως νομικά πρόσωπα, αυτή δε αποδεικνύει, όπως εν προκειμένω, προσηκόντως, ότι μια επιχείρηση διέπραξε παράβαση, αυτή δεν υποχρεούται, εκ του νόμου, να αναφέρει ρητώς στην απόφασή της τους λόγους για τους οποίους απευθύνεται σε συγκεκριμένη εταιρία περιλαμβανόμενη στην επιχείρηση αυτή. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα συνέχισε τις δραστηριότητες της επιχειρήσεως, τις οποίες προηγουμένως διασφάλιζαν οι εταιρίες AWS και AWS International, λόγω της αναλήψεως εκ μέρους της πρώτης του ενεργητικού των τελευταίων, δυνάμει της συμφωνίας της 17ης Απριλίου 1989, η οποία αποτελεί κλασσική περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεως. Θεωρεί ότι, ενόψει της μικρής εκτάσεως και του απλού χαρακτήρα της εν λόγω αναλήψεως ενεργητικού και της εντεύθεν απορρέουσας μεταβιβάσεως επιχειρήσεως, ήταν περιττή μία πιο εμπεριστατωμένη αιτιολόγηση του καταλογισμού της παραβάσεως στην προσφεύγουσα, αντίθετα προς άλλες υποθέσεις κατά τις οποίες, με τις αποφάσεις της, όφειλε να απαντά σε πολύ συγκεκριμένα επιχειρήματα σχετικά με το καταλογιστό μιας παραβάσεως.

25 Τέλος, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου σχετικά με το ότι στο άρθρο 1 του διατακτικού της αποφάσεώς της η AWS International αναφέρεται ως δράστης της παραβάσεως, παρόλον ότι στο άρθρο 2 του διατακτικού ως δράστης αναφέρεται η AWS, η Επιτροπή εξήγησε ότι η σύγχυση αυτή οφείλεται σε παραδρομή που πρέπει να διορθωθεί, υπό την έννοια ότι αμφότερες οι εταιρίες πρέπει ωσαύτως να αναφέρονται στο άρθρο 1 του διατακτικού, λόγω του ότι αμφότερες ευθύνονται για την παράβαση που καταλογίζεται στην προσφεύγουσα, η οποία ανέλαβε το ενεργητικό τους και συνέχισε την εκμετάλλευση της επιχειρήσεως που αυτές προηγουμένως διαχειρίζονταν από κοινού. Πάντως, κατά την Επιτροπή, η παραδρομή αυτή δεν έχει επιπτώσεις στο κύρος του άρθρου 2 του διατακτικού της αποφάσεως. Το γεγονός ότι δεν αναφέρεται η AWS στο άρθρο 1 του διατακτικού δεν μπορεί να προκαλέσει αμφιβολίες ως προς την ιδιότητά της ως δράστη της παραβάσεως, δεδομένου ότι, αφενός, η εταιρία αυτή μνημονεύεται απαρχής μέχρι τέλους της αποφάσεως και, αφετέρου, σαφώς μνημονεύεται, τόσο στο σημείο 3 του σκεπτικού της αποφάσεως όσο και στο άρθρο 2 του διατακτικού, ως η εταιρία της οποίας το ενεργητικό ανέλαβε η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

26 Εκ προοιμίου, το Πρωτοδικείο αναφέρει αφενός ότι η αιτιολογία βλαπτικής αποφάσεως πρέπει να επιτρέπει την αποτελεσματική άσκηση του ελέγχου της νομιμότητάς της και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τα στοιχεία που του είναι αναγκαία προκειμένου να κρίνει αν η απόφαση είναι βάσιμη ή όχι και αφετέρου ότι η επάρκεια της αιτιολογίας αυτής πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως για την παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 1985, 296/82 και 318/82, Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 809, της 20ής Μαρτίου 1985, 41/83, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 873, της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, 172/83 και 226/83, Hoogovens Groep κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 2831). Πρέπει επίσης να υπομνηστεί ότι, για να πληρούνται τα προαναφερθέντα, από μια επαρκή αιτιολογία πρέπει να προκύπτει, κατά τρόπο σαφή και μη αμφιλεγόμενο, ο συλλογισμός της κοινοτικής αρχής, η οποία εξέδωσε την προσβαλλομένη πράξη (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 26). Εξάλλου, όταν, όπως εν προκειμένω, μια απόφαση εφαρμογής των άρθρων 85 ή 86 της Συνθήκης αφορά πολλούς αποδέκτες και θέτει ζήτημα καταλογισμού της παραβάσεως, πρέπει να περιέχει επαρκή αιτιολογία ως προς έκαστον των αποδεκτών της, ειδικότερα ως προς εκείνους οι οποίοι, κατά το γράμμα της αποφάσεως αυτής, πρέπει να υποστούν τις συνέπειες της παραβάσεως αυτής.

27 Προκειμένου να εκτιμηθεί, υπό το φως των απαιτήσεων που θέτει η προαναφερθείσα νομολογία, η επάρκεια της αιτιολογίας της αποφάσεως ως προς την προσφεύγουσα, τονίζεται ότι δεν αμφισβητείται ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε αρκετούς λόγους για τους οποίους έκρινε ότι η φερομένη παράβαση δεν μπορούσε να της καταλογιστεί. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε, παρά την ενώπιόν της αμφισβήτηση, τη θέση της επί του ζητήματος του καταλογισμού της φερομένης παραβάσεως. Επομένως, για να είναι επαρκώς αιτιολογημένη ως προς την προσφεύγουσα, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να περιέχει ένα ακόμη πιο εμπεριστατωμένο σκεπτικό που να μπορεί να δικαιολογήσει τη δυνατότητα καταλογισμού της παραβάσεως στην προσφεύγουσα.

28 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει συναφώς ότι, εν προκειμένω, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με τη δυνατότητα καταλογισμού στην προσφεύγουσα της φερομένης παραβάσεως συνίσταται αφενός στην υπόμνηση, στο σημείο 3 του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, του γεγονότος ότι «η AWS πωλήθηκε εκ μέρους της διευθύνσεώς της στον όμιλο Bührmann-Tetterode Nederland BV» και αφετέρου στη μνεία, στο άρθρο 2 του διατακτικού, του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα «ανέλαβε το ενεργητικό της All Weather Sports BV». Επομένως, κατά το Πρωτοδικείο, πρέπει να εξεταστεί αφενός αν το σκεπτικό της αποφάσεως μπορεί να δικαιολογήσει το διατακτικό αυτής και αφετέρου τη συνάφεια αυτού ως προς την προσφεύγουσα.

29 Πρώτον, όσον αφορά την εξέταση του σημείου 3 του σκεπτικού της αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, για να δικαιολογήσει το ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την παράβαση, η απόφαση περιορίζεται, όπως ελέχθη ανωτέρω, στη μνεία της πωλήσεως της AWS και του γεγονότος ότι αυτή έλαβε, με την ευκαιρία αυτή, την επωνυμία της προσφεύγουσας, δηλαδή «All Weather Sport Benelux BV». Αυτή η αιτιολογία δεν λαμβάνει υπόψη δύο περιστατικά, τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, ότι οι εταιρίες AWS και AWS International εξακολουθούν αφενός να υφίστανται ως νομικά πρόσωπα υπό τις νέες επωνυμίες «BT Sports» και «BT Sports International», και αφετέρου να ανήκουν, όπως πριν από την πώληση του ενεργητικού τους, στον όμιλο Bührmann-Tetterode.

30 Ως προς το σημείο αυτό, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι πρέπει να διευκρινιστεί ότι για να μπορεί μια απόφαση της Επιτροπής, ενώ περιορίζεται να υποδεικνύει, στο πλαίσιο του σκεπτικού της, ως δράστη παραβάσεως, τη νομική οντότητα που υφίστατο πριν από την ημερομηνία πωλήσεως του ενεργητικού της, να καταλογίζει νομίμως την ευθύνη της παραβάσεως αυτής στον αναλαβόντα την εν λόγω επιχείρηση, είναι αναγκαίο να μην υπάρχει αμφισβήτηση ούτε ως προς την ταυτότητα της νομικής οντότητας που είναι κατά νόμο δικαιοδόχος του δράστη της παραβάσεως, ούτε ως προς τον πραγματικό χαρακτήρα της συνεχίσεως, εκ μέρους της οντότητας αυτής, της ασκηθείσας από την οικεία επιχείρηση δραστηριότητας, που αποτελεί την αιτία της διαφοράς (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1984, 29/83 και 30/83, CRAM και Rheinzink κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1689, σκέψεις 6 και επόμενες). Αυτό δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, κατά την οποία ο ενεργήσας τις εν λόγω πράξεις εξακολουθεί να υφίσταται ως νομικό πρόσωπο, όπως ελέχθη πιο πάνω, ενώ η πριν από την πώληση του ενεργητικού του ασκηθείσα από αυτό οικονομική δραστηριότητα ασκείται στο εξής από χωριστή νομική οντότητα.

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, ενόψει συγκεκριμένης και σοβαρής αμφισβητήσεως, εκ μέρους της προσφεύγουσας, όσον αφορά την ταυτότητα της επιχειρήσεως που πρέπει να φέρει τις συνέπειες της παραβάσεως, η Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως να επικαλείται τον φερόμενο απλό χαρακτήρα των πραγματικών και νομικών δεδομένων της παρούσας υποθέσεως και, συνεπώς, τον περιττό χαρακτήρα μιας πιο εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, προκειμένου να δικαιολογήσει την ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως αυτή προκύπτει από την εξέταση του σημείου 3 του σκεπτικού αυτής. Επομένως, εφόσον το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να αναγνωσθεί υπό το φως του σκεπτικού που το στηρίζει, και ιδίως του προαναφερθέντος σημείου 3 της αποφάσεως, αυτό καθαυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει τον καταλογισμό της παραβάσεως στην προσφεύγουσα.

32 Δεύτερον, όσον αφορά την εκτίμηση της συνάφειας της ως προς την προσφεύγουσα αιτιολογίας, η οποία περιλαμβάνεται εντός του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, παρόλον ότι η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρει στο σκεπτικό της την AWS ως δράστη της παραβάσεως, αντιθέτως, στο άρθρο 1 του διατακτικού της αναφέρει ως δράστη της παραβάσεως αυτής την AWS International, καταλογίζοντας ταυτόχρονα με το άρθρο 2 του εν λόγω διατακτικού την ευθύνη της παραβάσεως «που αναφέρεται στο άρθρο 1» στην προσφεύγουσα, για τον λόγο ότι αυτή ανέλαβε το ενεργητικό της AWS. Όμως, με το άρθρο 2 του διατακτικού της αποφάσεως δεν μπορεί νομίμως να καταλογιστεί στην προσφεύγουσα η ευθύνη μιας παραβάσεως, της οποίας αναμφισβήτητα δεν είναι ο δράστης, κατά την έννοια του άρθρου 1 του διατακτικού, για τον μόνο λόγο ότι ανέλαβε το ενεργητικό εταιρίας η οποία δεν αναγνωρίζεται, η ίδια, στο άρθρο 1 του διατακτικού, ως δράστης της φερομένης παραβάσεως.

33 Τρίτον, η Επιτροπή βεβαίως ισχυρίστηκε ακόμη, κατά την προφορική διαδικασία, ότι η διάσταση μεταξύ της ταυτότητας των εταιριών που αναφέρονται αντιστοίχως στα άρθρα 1 και 2 του διατακτικού οφείλεται σε παραδρομή και ότι το άρθρο 1 έπρεπε να αναφέρει, εκτός της AWS International, την εταιρία AWS, εφόσον η φερομένη παράβαση αφορά τόσο τη μια όσο και την άλλη από τις δύο αυτές εταιρίες και, στο σκεπτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως, η AWS είναι αυτή που αναφέρεται ως δράστης της παραβάσεως.

34 Το Πρωτοδικείο κρίνει συναφώς ότι, όσον αφορά το ουσιώδες ζήτημα του προσδιορισμού του δράστη της παραβάσεως ή των αποδεκτών της αποφάσεως, η φερομένη παραδρομή, ακόμη και αν υποτεθεί ότι μπορεί να γίνει δεκτή,

πρέπει να μπορεί να αποδειχθεί, από την Επιτροπή, με επαρκή βεβαιότητα. Αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω, όπου αφενός το επιχείρημα αυτό, όπως μόλις αναφέρθηκε, προβλήθηκε για πρώτη φορά μόνο κατά το έσχατο στάδιο της διερευνήσεως της υποθέσεως και όπου αφετέρου η Επιτροπή παρέλειψε να κοινοποιήσει νομοτύπως στην προσφεύγουσα διορθωτικό προερχόμενο από τον συντάκτη της πράξεως. Αυτό συμβαίνει κατά μείζονα λόγω στην προκειμένη περίπτωση, όπου η φερομένη παραδρομή αφορά αφενός το ίδιο το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως και, επομένως, το μέρος της πράξεως που καθορίζει αμέσως το περιεχόμενο των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στα υποκείμενα δικαίου ή το περιεχόμενο των δικαιωμάτων που τους απονέμονται από την οικεία πράξη και, αφετέρου, την ίδια την ταυτότητα των αποδεκτών της αποφάσεως και, επομένως, τον καταλογισμό της φερομένης παραβάσεως και το οικονομικό βάρος του επιβληθέντος προστίμου, πράγμα που επιβάλλει μια πολύ προσεκτική τήρηση της αρχής της ασφάλειας δικαίου που συνιστά θεμελιώδη αρχή στο πλαίσιο της κοινοτικής έννομης τάξης (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1992, Τ-79/89, Τ-84/89, Τ-85/89, Τ-86/89, Τ-89/89, Τ-91/89, Τ-92/89, Τ-94/89, Τ-96/89, Τ-98/89, Τ-102/89 και Τ-104/89, BASF κ. λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-315). Επομένως, το περί παραδρομής επιχείρημα της Επιτροπής που πλήττει το κύρος της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Εν πάση περιπτώσει και λαμβάνοντας υπόψη τα όσα προαναφέρθηκαν, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να μεταβάλει την κρίση του Πρωτοδικείου όσον αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

35 Από όσα προαναφέρθηκαν, προκύπτει ότι ο λόγος που στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την προσβαλλομένη απόφαση ως προς την προσφεύγουσα είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

36 Συνεπώς, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι ακυρώσεως του δικογράφου της προσφυγής, το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

37 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου

ότι η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, αυτή πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα της δίκης.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το άρθρο 2 του διατακτικού της αποφάσεως 92/261/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1992, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32. 290 — Newitt κατά Dunlop Slazenger International κ. λπ.), ακυρώνεται καθόσον καταλογίζει στην προσφεύγουσα την προβλεπομένη στο άρθρο 1 του διατακτικού της παράβαση και της επιβάλλει πρόστιμο.**

2) **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Cruz Vilaça Briët Καλογερόπουλος

Barrington Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Απριλίου 1994.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça